

ПРОТОКОЛЪ № 7.

засѣдание на 14/26 Иуния 1878.

Присѣжествовахъ всичкитѣ пълномощници.

Засѣданието се откри на 2¹/₂ часа и протокола № 5 се одобри.

Прѣдсѣдателя прочита списъка № 6 на подаденитѣ въ конгреса прошения. Князь Бисмаркъ прѣдлага въ името на Германия да се състави една коммисия, въ която ще влѣзатъ по единъ прѣдставителъ отъ всичкитѣ сили и която ще има за цѣль да приготви редакцията на всичкитѣ постановления за новий трактатъ. Н. Свѣтлость моли прочее всѣка отъ силитѣ да благоволи да посочи на бюрото пълномощника, който ще я прѣдставлява въ коммисията.

Прѣдложението на князь Бисмарка се приема единодушно.

По изканата на прѣдсѣдателя всѣки отъ пълномощникитѣ да съобщи на конгреса онова, което има да съобщава, князь Горчаковъ изказва дълбокото си съжаление за това, гдѣто не е могълъ да присѣтствува на послѣднитѣ засѣдания на конгреса, когато се е разисквалъ важниятъ въпросъ за България. Това отсъствие е било не по неговата воля и за това Н. Свѣтлость би желалъ да каже върху това разискване нѣколко думи, които му се внушаватъ отъ самия духъ на примирението. Лордъ Виконсфилдъ бѣше изказалъ по прѣди такова мисль, че Султана трѣба да остане плененъ господарь у себе си; и князь Горчаковъ желае същото, нѣ заедно съ това той мисли, че съществуването на подобна власть зависи отъ извѣстни условия, вънъ отъ които никакъвъ гений не ще бѣде въ състояние да направи нѣщо. Споредъ г. първий руский пълномощникъ тѣзи условия сѣ двояки: административни и политически. Въ административно отношение необходимо е, щото жителитѣ на онѣзи области, които не се освобождаватъ отъ конгреса, да се обезпечятъ въ тѣхний имотъ, въ тѣхний животъ и пр. не вече съ обѣщания на книга, които никга не сѣ изпълнявали и не сѣ прѣкратавали злоупотрѣбленията и насилията, нѣ съ помощъ отъ Европа, съ таквози съдѣйствие, което ще обезпечи изпълнението на взетитѣ мѣрки и ще вдъхне довѣрие въ населението. Въ политическо отношение князь Горчаковъ забѣлѣжава, че на мѣсто да прѣобладава